

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਿਵਲ ਸਮੀਖਿਆ

ਡੀ. ਫਲਸੈ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 157-ਡੀ.

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLIV) ਐੱਸ. 29-ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955-ਨਿਯਮ 19 ਅਤੇ 90-ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਪਰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ -ਕੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ- ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ-ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਕੀ ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ-ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦ (1958 ਦਾ LIX) - ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ-ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ-ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ 'ਸਾਇਨ ਕੁਆ ਨਾਨ'-"ਅਟੈਰਨਮੈਂਟ" - ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ- ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਕੇਸਸ ਓਮਿਸਸ-ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦਾ ਨਿਯਮ 90, ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੇਲੀਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸਲਈ, ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਬੇਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਬੇਲੀਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਬੇਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਕੋਲ, ਦਿੱਲੀ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਝੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾਲ-ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ

ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਯਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਚਨਾ ਜਾਂ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਟਾਰਨਮੈਂਟ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮੁੜਨਾ" ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ। ਆਧੁਨਿਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰਨਮੈਂਟ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਸਾਬਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਟਾਰਨਮੈਂਟ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਸਟੇਪਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਟੇਪਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਕੋਈ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਐਸਟੇਪਲ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ 'ਤੇ ਹੀ ਐਸਟੇਪਲ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਹੱਦ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਾਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੰਟਰਪੋਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੈਸਸ ਓਮਿਸਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ

ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੁੱਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਮਾਣ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲਈ, ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਸ ਬਿੰਦਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਮਾਰਚ, 1959, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਦਾਸ ਬਜਾਜ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ 1952 ਦੇ ਐਕਟ XXXVIII ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐਸ ਐਲ ਪਾਂਧੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਧਾ ਭਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਇਹ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਹੋਰ ਕੇਸ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1961 ਦੀ 146-ਡੀ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1961 ਦੀ 162-ਡੀ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1961 ਦੀ 163-ਡੀ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1961 ਦੀ 164-ਡੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 165-ਡੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਖੇਸਲਾ ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਬੀਤਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ। ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਵਾਲਾ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਸਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਹਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ ਐਕਟ 38) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1959 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 157-ਡੀ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ

ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

"(1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ?

(2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ?

(3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਚਨਚੇਤੀ ਹੈ?

(4) ਰਾਹਤ

ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ - ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 1954 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਘਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਜੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਕਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

"ਨੰਬਰ XIII ਡੀ 1669,

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ,

ਪੁਨਰਵਾਸ ਮੰਤਰਾਲਾ,

ਵਧੀਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

ਜਮਨਾਨਗਰ ਹਾਊਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1959

ਵਿਸ਼ਾ:- ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੰਪੱਤੀ ਨੰਬਰ XIV | 352-54 | 291-93 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ___ ਵਿੱਚ ___

ਦਿੱਲੀ:

ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਰਲੀ ਦਾਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਅਤਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, _____ ਆਰ.ਓ. _____ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਅਤੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ) ਐਕਟ, 1954, ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾ ਕਰੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

(Sd.)

ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ,

ਵਾਰਡ XIII-2"।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇਸ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29, ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਹੇਠਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

[ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਭਾਗ 29 ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ:]

ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਜੋਂ ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ

ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੈ। *ਮੇਸਰਸ ਬਾਂਬੇ ਸਾਲਟ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ. ਐਲ.ਜੇ. ਜੈਹਨਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1), ਜੋ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 29(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਵਰਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 29 ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 90 ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਰੀਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇਸਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪੜਾਅ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ

ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਬੇਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਸਮਝ ਸਕਣ ਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਉਸ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੇ ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਵਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾਲ-ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਯਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੇਦਖਲੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ।

ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਟੇਦਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘਾਟ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲੈ ਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਪਵਾਦ ਹਨ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਲੀਜ਼ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਗਲਤੀ। ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤੱਤ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੇ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੂਸ ਪੇਸੀਡੋਂਡੀ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਟੇਦਾਰ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਇੱਕ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨੈਕਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੂਆਤੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਇੱਕ ਘੱਟ ਡਿਗਰੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੀ, "ਏਲੀਅਨੇ ਨਾਮੀਨ ਪੇਸੀਡਰ"। ਬਾਅਦ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੇ ਡਿਟੈਂਸ਼ੀਓ (ਹਾਲੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਨਾ 199) ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਿਮਨ ਦਰਜੇ ਦੇ

ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਸਿਰਫ਼ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨੈਕਰ, ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੱਕ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਸਾਬਕਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਉਤਪੱਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਪਾਅ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਗਲਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਟੇਦਾਰ ਜੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮਲਕੀਅਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੱਕਦਾਰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਸਿਰਲੇਖ ਦੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਫਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਬਜ਼ੇ, ਭੋਗ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੈਂਡ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, "ਜਸ ਵਿੰਡੀਕੰਡੀ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਉੱਚੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖੋਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਟੋਰਨਮੈਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 'ਅਟਾਰਨਮੈਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਮੁੜਨਾ' ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਮੰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਅਟਾਰਨਮੈਂਟ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, , ਉਸ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ..... ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ", (ਹਿੱਲ ਅਤੇ ਰੈਂਡਮੈਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਗਿਆਰ੍ਹਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨਾ 5) ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਸਨ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ

ਰੱਖਣ ਦੌਰਾਨ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਾਤਨਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਚੰਗੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕਰਕੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਨਾਲ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਕੋਈ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਐਸਟੇਪਲ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ 'ਤੇ ਹੀ ਐਸਟੇਪਲ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਹੱਦ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮਰੱਥਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਟਰੱਸਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨੁਕਸਦਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਕੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਬੇਲੀ 'ਤੇ, ਭਾਵ, ਸਰਕਾਰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਲੰਬਿਤ, ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਲਈ ਇਨਕੋਰੋਟ ਮਾਲਕੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਪਾਅ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ- ਇਨਕੋਰੋਟ ਖਰੀਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੂਰਣ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 3, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ 1952 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

“ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਜਾਂ:

(ਬੀ).....”

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲਕੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਝੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 19, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪੁਨਰਵਾਸ) ਨਿਯਮ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੇਦਾਰ ਨੇ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਇਹ ਕੇਸ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਸੰਗਤਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਮਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 102 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜੇਕਰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ- ਕੀ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਖੋਹਣ ਦਾ ਹੈ!? ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਜਣ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਵਿਧਾਨਕ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਥਾਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੀ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਰਥ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਸਮੇਤ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਇਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੇਨਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952, ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਰਾਏ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਧਾਏਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਟੇਅ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਕੈਸਸ ਓਮੀਸਸ.. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਪੜਾਅ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ, ਅਤੇ

ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਡਿਲੀਵਰੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਤਲਬ ਅਲੀਡੋ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜੋਖਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਾਦਾ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੁੱਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਗੁੰਮਸੁਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਕੇ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਕਾਰਜ ਤੋਂ ਭਟਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਛੱਡੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੰਟਰਪੇਲੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਹਪੂਰਨ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਆਮ ਨੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕੈਸਸ ਓਮਿਸਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਭੁੱਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ (ਕ੍ਰਾਫੇਰਡ ਸਫਾ 272 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ) ਤਾਂ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਸਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਲਈ, ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। *ਡੇਵਿਸ ਬਨਾਮ ਪੈਰੀ* (2) ਵਿੱਚ ਰੋਮਰ, ਜੇ.

"ਮੈਂ ਜੋ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ *ਰੀ ਪਰਕਿਨਜ਼* (3) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਈਸਰ, ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ; ਪਰ ਸਾਡਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਕੇਲਰਿਜ਼, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:- "

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। " (ਸਰੀਰ ਬਨਾਮ ਹੈਲਸੇ (4)।

ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਬੁਲਰ ਜੇ., ਯੇਟਸ ਬਨਾਮ ਹਾਲ (5) ਵਿੱਚ

“ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਠਿਨਾਈ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਝਟਪਟ ਹਨ; ਅਤੇ, ਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸਦੇ ਹਰ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਜੇਕਰ ਭਾਸ਼ਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਸਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਾਠ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਬੇਵੱਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਲਚਕਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। 1584 ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਾਰਡ ਕੋਕ ਨੇ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁੱਖ ਪੱਥਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹੇਡਨ ਦੇ ਕੇਸ (6) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ

“ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ, ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ) ਲਈ ਚਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

“ਪਹਿਲਾ, ਐਕਟ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਕੀ ਸੀ? ਦੂਜਾ. ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਤੀਜਾ. ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਉਪਾਅ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰਮੰਡਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਅਤੇ 4, ਉਪਾਅ ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਰਨ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਦਫਤਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਪ-ਆਵਿਸ਼ਕਾਰ ਅਤੇ ਚੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ. ਨਿੱਜੀ ਕਮੇਡੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਗ੍ਰੀਨ, ਰੀ ਏ ਡੈਬਟਰ(7) ਵਿੱਚ ਐਮ.ਆਰ. ਕਿਹਾ:-

“.... ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ।”

ਵਿਧਾਨਕ ਭੁੱਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਕੇ, ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, “ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ”। ਕ੍ਰਾਫੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸਪੂਨਰ (8) ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ।

“ਅਸੀਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਲਾਰਡ ਹਾਵਰਡ ਡੀ ਵਾਲਡਨ ਬਨਾਮ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਲੀਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (9) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੈਨ ਰੇਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਏ) ਨੂੰ ਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਇਲ ਹਾਂ; ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ

ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਸਰਸ ਬੰਬੇ ਸਾਲਟ ਐਂਡ ਕੈਮੀਕਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਐਲ.ਜੇ. ਜੈਹਨਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। .

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜਵਾਬ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ.

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

(1) A.I.R 1958 S.C. 289

(2) L.R. (1899) 1 Ch. D. 605.

(3) L.R. (1890) 24 Q.B.D. 618.

(4) L.R. (1891) I.Q.B. D. 207

(5) (1785) I.T.R. 80

(6) 76 Eng. Repr. 637 at P. 638

(7) 1948(2) A. E. R. 533 at P. 536.

(8) (1846) 6 Moo., P.C.C.I (8 and 9)

(9) 1948(2) A.E.R. 825.

ਨੋਹਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।